

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **DT Logistic CZ, s. r. o.**
sídlem Malá Strana 194, Zbyslavice
zastoupeného advokátem Mgr. Jakubem Novákem
sídlem Zahradní 636, Studénka

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2020, čj. KUJI 109152/2020

takto:

- I.** Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2020, čj. KUJI 109152/2020 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč k rukám jeho právního zástupce Mgr. Jakuba Nováka, advokáta, sídlem Zahradní 636, Studénka, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce provozoval vozidlo, které při vysokorychlostním vážení dne 11. 8. 2020 na silnici č. II/602, na 51,4 km u Velkého Meziříčí, ve směru jízdy na Jihlavu překročilo hodnoty stanovené vyhláškou č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel.
2. Městský úřad Velké Meziříčí (dále jen „městský úřad“) vydal dne 16. 9. 2020 rozhodnutí čj. DOP/85840/2020-juran/18750/2020 (dále jen „rozhodnutí o přestupku“), kterým uznal žalobce vinným z přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, a uložil mu za to pokutu 27 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení.
3. Odvolání žalobce proti citovanému rozhodnutí zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví (dále též „odvolací rozhodnutí“ nebo „napadené rozhodnutí“). Proti němu brojí žalobce u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 19. 1. 2021.

II. Argumentace žalobce

4. Žalobce navrhuje napadené rozhodnutí zrušit, neboť je nezákonné. Použitá váha totiž není určena k vážení vozidel, u nichž nelze zajistit náklad proti změnám těžiště za pohybu vozidla. Žalobce převážel volně loženou kamennou sůl, která se v průběhu jízdy může pohybovat – navíc v době měření vozidlo brzdilo, tedy muselo dojít k pohybu soli. Poukazuje přitom na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2020, čj. 3 As 59/2018 - 32, který se zabýval nyní řešenou váhou s tím, že ji nelze využít pro měření vozidel přepravujících břemena, jejichž těžiště může za pohybu měnit svou polohu. Vedle toho namítá, že podle vážního lístku byly zváženy čtyři nápravy, zatímco vozidlo jich mělo pět. Počet zvážených náprav ani nelze ověřit z fotografie či obrazového záznamu s ohledem na to, že vážení proběhlo v noci.

III. Argumentace žalovaného

5. Žalovaný navrhuje podanou žalobu zamítnout. Váha zvážila jízdní soupravu tak, jak přes tyto váhy přešla. Jedna z náprav návěsu se během průjezdu přes váhy nedotýkala vozovky, proto nebyla zvážena. Tomu odpovídá i celková hmotnost soupravy na základě součtu hmotnosti prázdné soupravy a převáženého nákladu. Žalobce nebyl trestán za porušení nejvyšší okamžité hmotnosti na nápravu, ale za překročení nejvyšší dovolené hmotnosti motorového vozidla o 2 773 kg. Okamžité hmotnosti jednotlivých náprav správní orgány vzaly v úvahu, avšak s ohledem na certifikát váhy nebyl žalobce za přetížení náprav trestán. Hmotnostní limity jsou dány vyhláškou č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel, a není zřejmé, proč by tyto limity neměly platit pro vozidla převážející určité komodity (zde sůl). Navíc vozidla převážející sypké materiály dnes mohou disponovat prostředky, které eliminují změnu těžiště za pohybu vozidla (oddělené komory, integrované překážky).

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání podle § 76 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
7. Žaloba je důvodná.

Skutková zjištění

8. Soud nejprve stručně nastíní skutkový stav, jak vyplynul z napadeného rozhodnutí a ze správního spisu (v němž soud ověřoval skutečnosti, které byly podle žalobce sporné), a to jen v rozsahu potřebném pro následné právní posouzení věci.
9. Dle vážního lístku evidenční číslo 13841645 z vysokorychlostního kontrolního vážení provedeného dne 11. 8. 2020 v 21:08 hodin, jehož součástí je fotodokumentace z místa vážení, byla vozidlu žalobce tovární značky MAN registrační značky X a přípojnému vozidlu tovární značky SCHMITZ CARGOBULL GOTHA registrační značky XA na silnici č. II/602 – Velké Meziříčí, km 51,4 ve směru na Velké Meziříčí naměřena na váze pro vysokorychlostní kontrolní vážení typu CROSSWIM výrobní číslo 122015 na nápravu č. 1 okamžitá hmotnost před odpočtem 7 969 kg, po odpočtu 7 092 kg, na nápravu č. 2 okamžitá hmotnost před odpočtem 15 372 kg, po odpočtu 13 681 kg, na nápravu č. 3 okamžitá hmotnost před odpočtem 7 378 kg, po odpočtu 6 566 kg, na nápravu č. 4 okamžitá hmotnost před odpočtem 7 388 kg, po odpočtu 6 575 kg, okamžitá hmotnost motorového vozidla před odpočtem 23 341 kg a po odpočtu 20 773 kg.
10. Součástí spisu je potvrzení vydané Českým metrologickým institutem o ověření stanoveného měřidla – váhy pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel výrobce CROSS Zlín, a. s., typu CrossWIM, výrobní číslo 122015, v ulici Jihlavská, Velké Meziříčí, které bylo vydáno dne 6. 3. 2019. Uvedené potvrzení taktéž uvádí, že měřidlo není určeno ke stanovení zatížení na nápravu/skupinu náprav u vozidel, u nichž nelze zajistit náklad proti změnám těžiště za pohybu vozidla.
11. Na základě výsledku měření dospěl městský úřad k tomu, že žalobce přesáhl povolenou hmotnost u nápravy č. 2 o 2 181 kg a okamžitou hmotnost motorového vozidla o 2 773 kg s ohledem na limity stanovené ve vyhlášce č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel. Takto popsal skutek i ve výroku rozhodnutí o přestupku.

Právní posouzení

12. Skutkově podobné věci, vztahující se k výše označené váze, projednával v minulosti opakovaně krajský soud (srov. rozsudek ze dne 27. 5. 2020, čj. 30 A 142/2016 - 102 nebo rozsudek ze dne 15. 10. 2019, čj. 29 A 303/2017 - 48) i Nejvyšší správní soud (srov. rozsudky ze dne 27. 3. 2020, čj. 3 As 59/2018 - 32, ze dne 24. 3. 2021, čj. 2 As 299/2019 - 30 nebo ze dne 14. 4. 2022, čj. 5 As 416/2019 - 25). Soudy ve všech citovaných případech dospěly k závěru, že řešená váha není vhodná pro vážení hmotnosti na nápravu u vozidel, která převáží břemena náchylná ke změnám polohy těžiště při jejich pohybu (např. tekutiny).
13. Nyní jde o obdobnou situaci. Potvrzení o ověření stanoveného měřidla u váhy uvádí, že není určena ke stanovení zatížení na nápravu u vozidel, u nichž nelze zajistit náklad proti změnám těžiště za pohybu vozidla. Žalobce ve správním řízení předložil dodací list s tím, že převážel volně loženou kamennou sůl. Sypký materiál, stejně jako materiál tekutý, je nepochybně náchylný ke změnám těžiště v průběhu jízdy – např. vlivem brždění. S ohledem na citovanou judikaturu a certifikaci váhy je jasné, že uvedená váha je při určování hmotnosti zatížení na nápravu nevhodná nejen při převážení kapalných látek, ale též látek sypkých.
14. Žalobce v podání městskému úřadu dne 15. 9. 2020 spolu s předloženým dodacím listem uváděl, že převážel kamennou sůl. Proto správní orgány znaly charakter převáženého

nákladu a měly jej při posouzení vážení zohlednit. Námitka o nevhodnosti váhy je proto částečně důvodná. Městský úřad i žalovaný ve svých rozhodnutích potrestaly žalobce za překročení hmotnosti na nápravu, aniž by tuto skutečnost náležitě objasnily či prokázaly. Vážní lístek, ze kterého čerpaly, pochází z váhy nevhodné k takovému měření.

15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce byl potrestán jen za porušení nejvyšší okamžité hmotnosti vozidla, nikoliv za porušení nejvyšší okamžité hmotnosti na nápravu. Toto tvrzení se ovšem míjí s výrokem rozhodnutí o přestupku, kde je přímo ve skutkové větě výrokové části uvedeno, že žalobce překročil největší povolenou hmotnost na druhé nápravě o 2 181 kg. Je-li tato skutečnost součástí výroku, byl i za toto jednání žalobce odsouzen a potrestán. Navíc toto porušení zohledňuje žalovaný na několika místech napadeného rozhodnutí, např. na straně 5 uvádí, že ve správním řízení bylo zjištěno, že jízdní souprava žalobce překročila okamžitou hmotnost připadající na nápravu č. 2. Za takové situace však vůbec neměl městský úřad či žalovaný s touto skutečností v rozhodnutí pracovat (natož ji uvádět do výroku), když pro takový typ měření není váha určena – tato skutečnost nemohla být zjištěna, resp. byla zjištěna nesprávně. Shodně též bod 20 citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 416/2019 - 25, který uvedl: *„Neobstojí ani argumentace stěžovatele, podle níž daná vysokorychlostní váha byla vhodná pro vážení celkové hmotnosti vozidla, proto stěžovatel mohl žalobce sankcionovat za překročení celkové hmotnosti vozidla. Z výroku žalobou napadeného rozhodnutí je totiž zřejmé, že žalobce byl uznán vinným z přestupku spočívajícího jak v překročení celkové hmotnosti vozidla, tak právě i v překročení nejvyšší povolené hmotnosti na druhé nápravě. Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že výrok rozhodnutí o přestupku může obsahovat pouze závěry, které vyplývají z rozhodných skutkových okolností majících oporu v provedeném dokazování, což v nyní projednávané věci nebylo splněno.“*
16. Soud neopomněl fakt, že městský úřad potrestal žalobce rovněž za překročení okamžité hmotnosti motorového vozidla. Jak vyplývá z potvrzení o ověření stanoveného měřidla, váha není určena *ke stanovení zatížení na nápravu a/nebo skupinu náprav* u vozidel, u nichž nelze ve smyslu zvláštního právního předpisu zajistit náklad proti změnám těžiště za pohybu vozidla. Pro zvážení zatížení nápravy v těchto případech sice váha vhodná není, ovšem ze spisového materiálu nic nenasvědčuje tomu, že by charakter materiálu mohl ovlivnit též druhý údaj vážení – okamžitou hmotnost motorového vozidla. Takové omezení nevyplývá ani z výše citované judikatury, ani z opatření obecné povahy Českého metrologického institutu č. 0111-OOP-C010-15 (bod 5.4.2.2), podle kterého mají-li být váhy použity ke stanovení hmotnosti nebo zatížení na jedné nápravě/skupině náprav vozidel, přepravujících břemena s možnými změnami těžiště, musí být jako referenční vozidlo použito právě vozidlo s takovým nákladem. Označené limity nyní řešené váhy se proto vztahují k hmotnosti na nápravu, nikoliv k celkové hmotnosti motorového vozidla.
17. Nutno ovšem podotknout, že žalovaný tuto námitku opomněl. V napadeném rozhodnutí se k možnému vlivu převáženého sypkého materiálu na překročení okamžité hmotnosti motorového vozidla věcně nevyjádřil. Může na to reagovat v novém rozhodnutí, neboť jde o námitku, kterou je formálně potřeba vypořádat – byť věc je naprosto jasná, jak soud popsal v předchozím odstavci.
18. Pokud jde o poslední námitku žalobce, že váha změřila pouze čtyři nápravy namísto pěti, ta není důvodná. Žalobcovo vozidlo mohlo mít jednu z náprav zvednutou, takže se nedotýkala vozovky. Žalovaný předložil platnou certifikaci váhy, která zároveň prokazuje správnost měření. Uvádí-li protokol z vážení určitý počet náprav, nelze tuto skutečnost

zpochybnit pouze žalobcovým tvrzením bez jakéhokoliv dalšího podkladu. Ačkoliv počet použitých náprav nelze potvrdit fotografií, protože byla pořízena v noci, má soud tuto skutečnost za prokázanou z dokladu o výsledku kontrolního vážení. To, že konkrétní hodnoty měření hmotnosti na nápravu mohou být zkreslené kvůli převážnému materiálu neznamená, že je váha obecně nedůvěryhodná a všechny údaje jsou nepřesné. Opatření obecné povahy Českého metrologického institutu č. 0111-OOP-C010-15, kterým se stanovují metrologické a technické požadavky na váhy pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel za pohybu v čl. 3.3 uvádí, že váhy nesmí indikovat, zaznamenávat nebo tisknout hmotnost vozidla, pokud nebyla zvážena všechna kola vozidla nebo vozidlo nebylo rozlišeno. Váhy užívané k nyní řešenému měření mají ověření ze strany Českého metrologického institutu, že výše uvedené podmínky splňují. Jak už krajský soud uvedl dříve v rozsudku ze dne 4. 6. 2020, čj. 62 A 16/2019 - 93, zpochybnit správnost výsledků vysokorychlostního vážení (tedy i počet změřených náprav) za situace, kdy bylo váženo ověřeným měřidlem, nelze pouhým tvrzením žalobce.

19. Vzhledem k tomu, že soud ruší napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bez nařízení jednání, žalobcem navržené důkazy soud neprováděl. Snad nad rámec lze zmínit, že předložené důkazy směřovaly k prokázání převážného nákladu. To však v řízení nebylo sporné a žalovaný tuto okolnost nijak nezpochybňoval.

V. Závěr a náklady řízení

20. Na základě výše uvedených úvah shledal soud žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil, protože skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve spise oporu a vyžaduje zásadní doplnění [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.]. Žalovaný učinil skutková zjištění o překročení hmotnosti na nápravu, aniž by k tomu měl ve spise relevantní a průkazné důkazy. Tento závěr proto nemá oporu ve shromážděném spisovém materiálu. Proto soud vrací věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Jelikož v něm bude žalovaný právním názorem krajského soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), shrnuje soud své závěry přehledně takto: Řešená váha není určena pro zjištění zatížení na nápravu u vozidel s pohyblivým nákladem, proto za překročení této hmotnosti nelze žalobce postihnout. Tato úvaha proto nemůže být součástí nového rozhodnutí, jelikož jde o údaj, který byl zjištěn k tomu nevhodným prostředkem, ledaže by žalovaný opatřil jiné důkazy, kterými to prokáže.
21. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Strana žalující měla ve věci plný úspěch, proto má vůči straně žalované právo na náhradu nákladů, které v řízení před soudem účelně vynaložila. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a v nákladech právního zastoupení v řízení před krajským soudem. Strana žalující náklady nevyčísliła, soud proto vyšel z obsahu soudního spisu. Zástupce strany žalující učinil celkem 2 úkony právní služby ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) – šlo o převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu; tento úkon je třeba uhradit bez ohledu na to, že právní zástupce zastupoval účastníka již ve správním řízení – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2011, čj. 1 As 21/2011 - 52, č. 2414/2011 Sb. NSS], a jedno podání soudu ve věci samé, tj. podání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za jeden úkon náleží podle § 7 bodu 5 aplikovaného na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu odměna ve výši 3 100 Kč. Zástupci dále náleží náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4

advokátního tarifu ve výši 300 Kč za každý úkon. Protože zmocněný advokát je plátcem DPH (zjištěno ze systému ARES), zvyšuje se tento nárok o částku 714 Kč odpovídající dani ve výši 21 %, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, a to na 4 114 Kč za jeden úkon, celkem tedy za všechny úkony 8 228 Kč (2 x 4 114 Kč).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. 10. 2022

Mgr. Milan Procházka, v. r.
předseda senátu